

Sygnatura akt I C 310/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ostrzeszów, dnia 06-02-2020 r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Błoński

Protokolant: p.o. stażysty Emilia Szmaj

po rozpoznaniu w dniu 30-01-2020 r. w Ostrzeszowie na rozprawie

sprawy z powództwa Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. Z. na rzecz powoda Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę (...) ((...)) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 lipca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego M. Z. na rzecz powoda Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę (...) ((...)) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 310/19

UZASADNIENIE

Powód Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w W. w pozwie z dnia 4 października 2018 roku skierowanym przeciwko M. Z. wystąpił o zasądzenie kwoty (...) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 lipca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 21 grudnia 2015 roku na drodze (...) doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego powód wypłacił odszkodowanie w kwocie (...) zł z której sprawca kolizji zwrócił kwotę (...)zł. Pojazd nie posiadał ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w ruchu krajowym, a pozwany był właścicielem pojazdu. Powód wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty odszkodowania w dniu 22 czerwca 2018 roku, jednakże pozwany nie spełnił świadczenia (pозew k. 3-4).

Pozwany ostatecznie zaakceptował wysokość odszkodowania wypłaconą przez powoda, jednakże oświadczył, iż jako współdłużnik solidarny powinien ponieść odpowiedzialność jedynie za połowę szkody, a ponadto wniósł o rozłożenie należności na raty z uwagi na trudną sytuację (pismo pozwanego k. 31, protokół rozprawy k. 32, głosy stron płyta CD k. 64).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 21 grudnia 2015 roku o godzinie 7:05 na drodze (...) J. J. kierował samochodem ciężarowym marki R. (...) o nr rej. (...) i nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w wyniku czego najechał na tył samochodu marki F. (...) nr rej. (...), który następnie uderzył w barierę energochłonną, a w następstwie czego pasażerka pojazdu H. C. doznała ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (kopia wyroku k. 33-34 i k. 35).

W dniu 21 grudnia 2015 roku o godzinie 7:46 pozwany, jako właściciel pojazdu, zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego marki R. (...) o nr rej. (...) w okresie

od dnia 21 grudnia 2015 roku od godz. 7:46 do dnia 20 grudnia 2016 roku z (...) S.A., polisa nr (...) (polisa k. 38, pismo (...) S.A. k. 39).

W okresie od dnia 22 kwietnia 2016 roku do dnia 23 kwietnia 2018 roku Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w W. wypłacił poszkodowanemu w zdarzeniu z dnia 21 grudnia 2015 roku łącznie kwotę (...) złotych, z której to kwoty (...) zł zwrócił powodowi kierowca pojazdu J. J. (polecenia wypłaty k. 197-205, bezsporne).

Pismem z dnia 30 maja 2018 roku, doręczonym dnia 22 czerwca 2018 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty (...) złotych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania (pismo powoda k. 206, kopia dowodu doręczenia pisma k. 207 wypłaty k. 75-76).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach i ich kopiach złożonych przez strony, których wiarygodność nie była kwestionowana.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

W realiach rozpoznawanej sprawy zasada odpowiedzialności była bezsporna.

Należy zatem wskazać, iż zgodnie z przepisem art. 98 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.) do zadań Funduszu należy zaspokajanie roszczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 2, w granicach określonych na podstawie przepisów rozdziałów 2 i 3, za szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: (...) na osobie, w mieniu, w mieniu i na osobie, gdy posiadacz zidentyfikowanego pojazdu mechanicznego, którego ruchem szkodę tę wyrządził, nie był ubezpieczony obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Zgodnie zaś z art. 110 ust. 1 tej ustawy z chwilą wypłaty przez Fundusz odszkodowania, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 1 pkt 3 i ust. 1a, sprawca szkody i osoba, która nie dopełniła obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 4 pkt 1 i 2, są obowiązani do zwrotu Funduszowi spełnionego świadczenia i poniesionych kosztów.

Tym samym skoro ustalono, że w chwili zdarzenia pojazd pozwanego nie posiadał ubezpieczenia OC (umowę tę zawarto bowiem dopiero 41 minut po zdarzeniu), a w okresie od dnia 22 kwietnia 2016 roku do dnia 23 kwietnia 2018 roku Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w W. wypłacił poszkodowanemu w zdarzeniu z dnia 21 grudnia 2015 roku łącznie kwotę (...) złotych, z której to kwoty (...) zł zwrócił powodowi kierowca pojazdu J. J., to żądanie zasądzenia różnicy od pozwanego jest w całości zasadne. Wbrew twierdzeniom pozwanego ponosi on odpowiedzialność za całość szkody, a nie jedynie za jej połowę.

Konkludując, Sąd zasądził od pozwanego M. Z. na rzecz powoda Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę (...) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 lipca 2018 roku do dnia zapłaty.

Wniosek pozwanego o rozłożenie należności na raty nie zasługiwał na uwzględnienie, albowiem nie można nie zauważyć, iż pozwany został wezwany do zapłaty świadczenia w czerwcu 2018 roku i od tego czasu nie zapłacił na rzecz powoda żadnej kwoty. Brak jest zatem przekonujących dowodów, że pozwany ma zdolność i wolę do spłaty długu w ratach.

Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) złote tytułem zwrotu kosztów procesu (opłata od pozwu – (...) złotych, koszt zastępstwa procesowego – (...) złotych, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – (...) złotych).

Sędzia Tomasz Błoński